

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 66C/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1321206517
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Eliášová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2022:1321206517.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava III v spore žalobkyne: K. Q. A. I., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom J. XXXX/XX, D., zastúpenej: ADVOKÁT ZLÁMALOVÁ ZUZANA, s.r.o., so sídlom Trnavská 11, Bratislava, IČO: 36 857 769, proti žalovanému: F. Q. A. I., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom D. - W., o nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1. Žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia podaným tunajšiemu súdu dňa 8. decembra 2021 domáhala, aby súd žalovanému uložil zákaz užívať a povinnosť nevstupovať do nehnuteľnosti - bytu číslo XX na 3. poschodí bytového domu J. XX, súpisné číslo XXXX, postaveného na pozemkoch s parc. č. XXXXX/X o výmere XXX m², parc. č. XXXXX/XX o výmere XXX m², parc. č. XXXXX/XX o výmere XXX m², zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom V. úradom Bratislava, katastrálny odbor pre okres Bratislava III, obec Bratislava - m.č. Rača, katastrálne územie Rača (ďalej len „byt“), a to až do právoplatnosti rozhodnutia o vyprataní nehnuteľnosti.

1.2. Návrh odôvodnila tým, že je vlastníčkou bytu č. XX, ktorý nadobudla v dedičskom konaní - osvedčením o dedičstve XXD/XXX/XXXX ako oprávnený dedič po jej matke - K. X., ktorá zomrela XX.XX.XXXX. V byte žila naposledy v rokoch XXXX-XXXX spolu s matkou. Žalovaný sa nasťahoval do bytu s tým, že od začiatku žil na úkor svojej babky, bol 3x trestne súdený a odsúdený približne na 24 mesiacov, nikdy nežil usporiadane. Spolu s mamou žalovanému 28.12.2011 zrušili trvalý pobyt v byte, nakoľko žalovaný nepomáhal s platbami nájmu a energií, neprispieval na domácnosť, aj keď sa tak ústne dohodli a pre tento účel zriadila mame účet v banke, na ktorý mal žalovaný platiť dohodnuté čiastky a ktorého disponentom bola aj žalobkyňa. Naopak, dlh na nájmomnom a energiách narastal, tento dlh žalobkyňa spolu s druhým synom K. uhradila v roku 2011. Žalovaný sľuboval, že sa začne správať slušne a bude hradiť dohodnuté platby, avšak sa tak nestalo, dokonca zrušil žalobkyňu ako disponenta účtom. Žalovaný matke žalobkyne odcudzil všetky peniaze, ktoré mala na bankových vkladných knižkách, ktoré si šetrila, zlatú obrúčku a iné šperky. V roku 2012 zostala dokonca jej matka zamknutá v byte, žalovaný ju tam zamkol. Vtedy matku zobrala žalobkyňa k sebe do svojho bytu a vybavila jej nové doklady. Zo správania žalovaného sa dostala žalobkyňa do veľmi zlého psychického stavu, nechcela sa s ním ďalej stretávať. Po smrti mamy uhradila žalobkyňa náklady na pohreb, hrobové miesto, všetky dlhy po mame, ktoré vznikli na nájmomnom za byt, dlhy voči Konsolidačnej banke.

1.3. Od smrti matky byt obýva žalovaný s priateľkou, podľa informácií žalobkyne však za byt neplatia, má dlhy voči štátnym inštitúciám. Podľa žalobkyne si žalovaný uzurpoval právo na byt svojvoľne, bez jej súhlasu, napriek skutočnosti, že je byt v jej vlastníctve a súhlas na užívanie mu nedala. Žalobkyňa sa so žalovaným nevie osobne stretnúť, má z neho psychické problémy, žije so svojim druhým synom momentálne vo Viedni, ktorý sa o ňu stará. Žalobkyňa je v zlom zdravotnom stave, je pracovne neschopná a jej jediným aktívom je byt, o ktorý ju chce syn obrať hlavne svojim prístupom k plateniu

nájmu. Žalobkyňa uviedla, že má záujem žiť v predmetnom byte, z dôchodku a s pomocou syna X.X. bude schopná splácať úhrady k bytu sama.

1.4. Z návrhu ďalej vyplýva, že žalovaný podal na žalobkyňu v roku 2016 na Okresnom súde Bratislava III žalobu o vydanie dedičstva oprávnenému dedičovi. V tomto konaní vedenom pod sp. zn. 21C/204/2016 žalovaný tvrdí, že on je oprávneným dedičom po K. X. a nie žalobkyňa. V súvislosti s touto žalobou bolo vydané neodkladné opatrenie, ktorým žalobkyňi bolo zakázané nehnuteľnosť scudziť, zaťažiť, prenajať.

1.5. Žalobkyňa sa v roku 2021 dozvedela, že napriek tomu, že byt nemôže užívať ona, ale byt užíva žalovaný s partnerkou, bola vyzvaná na úhradu dlžnej sumy, ktorá vznikla neuhrádzaním zálohových platieb správcovi bytového domu a zistila, že je ako vlastník nehnuteľností dlžná na nájomnom a za správu bytu od roku 2018 sumu vo výške 4.139,43 eura. Zároveň bola oboznámená, že na schôdzi vlastníkov bytov bola dňa 08.10.2021 odsúhlasená dobrovoľná dražba nehnuteľnosti. Len vďaka synovi K. bola odvrátená hrozba dobrovoľnej dražby, kedy by prišla o nehnuteľnosť a je pravdepodobné, že by bola predaná za cenu oveľa nižšiu ako je jej trhovú cenu. Podľa žalobkyne je preukázateľne zrejmé, že žalovaný v súvislosti s bytom, ktorého nie je vlastníkom „vyrába“ dlžoby, čím byt zaťažuje, zaťažuje aj žalobkyňu, vystavuje nehnuteľnosť aj ju ako vlastníka do rizika, že o nehnuteľnosť príde. Žalovaný navyše vystupuje vo vzťahu k veriteľom ako aj tretím osobám ako oprávnený užívateľ, čo sa nezakladá na pravde.

1.6. Žalobkyňa považovala za potrebné tiež uviesť, že sa žalovaný počas užívania nehnuteľnosti bez jej súhlasu, teda neoprávnené a protizákonne, správa v rozpore s dobrými mravmi a má vážnu obavu, že byt neudržiava v súlade s pravidlami dobrého hospodára, nestará sa o nehnuteľnosť, čím znižuje jej trhovú hodnotu. Žalobkyňa už nechce trpieť užívanie nehnuteľnosti žalovaným, ktorým porušuje jej práva vlastníka, porušuje svoje povinnosti užívateľa obydlija, ktorý zasahuje svojim protiprávnym užívaním bytu do práv aj tretích osôb, ktorý jej spôsobuje škodu na majetku, vystavuje ju riziku dražby nehnuteľnosti, riziku, že o jej jediné vlastníctvo príde.

1.7. Žalobkyňa uviedla, že podáva žalobu o vypratanie nehnuteľnosti, avšak má za to, že nie je možné čakať do právoplatného skončenia konania o vypratanie nehnuteľnosti, nakoľko žalovaný výrazne ohrozuje jej práva vlastníka, z jeho chovania v poslednom období je zrejmé, že bude nehnuteľnosť, teda aj žalobkyňu čoraz viac zaťažovať dlhmi. Preto žalobkyňa nechce ďalej čakať, a to aj s ohľadom na jej vek. Žalobkyňa sa domnieva, že žalovaný mal dosť času prejaviť dobrú vôľu a správať sa ako slušný občan.

1.8. Záverom žalobkyňa uviedla, že má za to, že žalovaný vystupuje svojim správaním voči nej a voči ich majetku násilne a má za to, že násilie je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívanie moci. Žalovaný zneužíva svoje postavenie, zneužil ho v minulosti vo vzťahu vnuk - babka, zneužíva ho teraz vo vzťahu syn - matka, brat - brat, keďže vie že žalobkyňa ani jeho brat nie je násilný človek, vie, že ho nijakým spôsobom násilným nebudem nútiť platiť alebo k iným povinnostiam, a preto sa žalobkyňa cíti ako obeť.

2.1. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

2.2. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

2.3. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

2.4. Podľa § 325 ods. 2 písm. f/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

2.5. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

2.6. Podľa § 123 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

2.7. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnené zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávnom zadržuje.

2.8. Podľa § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

2.9. Podľa § 10 ods. 1 prvá veta zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“) vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.

2.10. Podľa § 10 ods. 6 prvá veta zákona č. 182/1993 Z. z. úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. Pri rozúčtovaní úhrad za plnenia sa zohľadňuje miera využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníkmi bytov alebo nebytových priestorov v dome. Okrem služieb a prác, ktoré vlastníč bytu a nebytového priestoru v dome uhrádza priamo dodávateľovi, sa za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru považuje najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žump, užívanie výťahov, upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd.

3.1. Súd sa v konaní oboznámil s návrhom žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj s dôkazmi, ktoré na osvedčenie svojho nároku žalobkyňa predložila, a to s 1/ listom vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W., 2/ prehľadom nedoplatkov správcovi bytového domu a upomienkou správcu zo dňa 16.09.2021, 3/ dokladmi o úhrade nedoplatkov správcovi bytového domu za byt v rokoch 2011, 2016, 2018, 2021, 4/ zápisnicou zo schôdze vlastníkov bytov zo dňa 08.10.2021, 5/ vyjadrením vlastníkov bytov a nebytových priestorov na ulici J. XX, XX, XX v D. zo dňa 03.12.2021, 6/ listom z N. A., spol. s r.o. zo dňa XX.XX.XXXX adresovanom K. X., 7/ zápisnicou z výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 22.04.2013 z priestupkového konania voči žalovanému, 8/ prehláseniami K. X., 9/ závetom žalobkyne a listinou o vydedení vo forme notárskej zápisnice zo dňa 25.05.2017.

3.2. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. mal súd za osvedčené, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou bytu č. XX s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a na pozemku v podiele XXXX/XXXXXX, a to na základe osvedčenia o dedičstve XXD/XXX/XXXX, právoplatného dňa 09.02.2016. Na liste vlastníctva je zapísaná poznámka o neodkladnom opatrení - zákaz scudziť, zaťažiť alebo prenajať byt, ktoré bolo nariadené uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/443/2016-52 z 15.02.2017.

3.3. Z prehľadu platieb a predpisov pre vlastníka bytu - žalobkyňu od 01.01.2018 do 30.09.2021 vypracovanom správcom bytového domu vyplýva, že žalobkyňa ako vlastníka bytu mala ku dňu 30.09.2021 nedoplatok na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv domu a na úhradách za plnenie vo výške 4.139,43 eura a na úhradu tohto nedoplatku bola vyzvaná listom z 16.09.2021. Žalobkyňa je zároveň vedená v zozname neplatičov správcu bytového domu. Z potvrdení o úhradách má súd za osvedčené, že žalobkyňou bola na účet správcu bytového domu uhradená dňa 28.12.2011 suma 400 eur, dňa 04.04.2017 suma 480 eur, dňa 12.02.2018 suma 800,83 eura, dňa 23.08.2017 suma 369,22 eura a dňa 22.11.2021 suma 2.400 eur.

3.4. Zo zápisnice schôdze vlastníkov bytov a správcu konanej dňa 08.10.2021 vyplýva, že úhrnná výška nedoplatkov žalobkyne na preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv domu a na úhradách za plnenie spojené s užívaním bytu predstavovala ku dňa 30.08.2021 sumu 3.109,48 eura (najväčší dlh na pláťbách zo štyroch vlastníkov) a žalobkyňa bola opakovane písomne vyzvaná správcom bytového domu na úhradu čiastky. Správca bytového domu rozhodol o vymáhaní dlžnej sumy predajom bytu formou dobrovoľnej dražby. Dobrovoľná dražba bytu žalobkyne bola odsúhlasená nadpolovičnou väčšinou vlastníkov v bytovom dome. V byte žalobkyne býva jej syn - žalovaný s partnerkou. Na schôdzi bolo ďalej upozornené, že v byte č. XX v roku XXXX bývalo X-X osôb, aj keď boli nahlásené X osoby. Z vyjadrenia vlastníkov zo dňa 03.12.2021 vyplýva, že v byte č. XX dlhodobo býva žalovaný s priateľkou a s týmto nájomcom sú dlhodobo problémy - nie sú hradené zálohové platby a tým sa dlh zvyšuje, čo ohrozuje finančnú stabilitu domu, nedošlo k odprataniu osobných vecí zo spoločných priestorov aj napriek rozhodnutiu vlastníkov na spoločnej schôdzi. Aj napriek čiastočným úhradám dlžnej sumy zo strany vlastníčky bytu a jej druhého syna, vlastníci vyjadrili obavu, že ak bude žalovaný naďalej obývať byt, opätovne sa bude dlh navyšovať a budú musieť zasiahnuť a byt ponúknuť v dobrovoľnej dražbe.

3.5. Žalobkyňou predložený list z N. A., spol. s r.o. zo dňa XX.XX.XXXX bol adresovaný K. X. a týka sa pohrebného miesta, ktoré mala v nájme K. Q. a ktorým bola K. X. vyzvaná na uzatvorenie nájomnej zmluvy a úhradu nájomného. Zo zápisnice z výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 22.04.2013 vyplýva, že žalobkyňa vypovedala, že jej žalovaný mal odcudziť v byte na ulici S. I. XX v D. (ktorého vlastníkom je jej syn K. A. I.) v priebehu roku XXXX finančnú hotovosť spolu v sume 2.250 eur. Z kópií listín

podpísaných K. X. vyplýva, že žalovanému požičala v priebehu rokov 2006 a 2007 peniaze a že ju zamkol.

3.6. Súd mal ďalej za osvedčené, že žalobkyňa dňa 25.05.2017 spísala závet a listinu o vydedení vo forme notárskej zápisnice, kde pre prípad smrti zanechala všetok svoj majetok synovi K. A. I. a vydedila svojho syna - žalovaného.

3.7. Žalobkyňa predložila súdu potvrdenia o úhradách z 23.11.2017, 12.02.2018, 03.09.2018 a 09.04.2018, ktoré boli označené ako dlh po K. X., z ktorých však nie je zrejmé, o aké platby ide (je len zrejmé, že nejde o IBAN správcu bytového domu).

4. Súd mal z vlastnej činnosti za preukázané, že na Okresnom súde Bratislava III prebiehalo pod sp. zn. 21C/204/2016 konanie o vydanie dedičstva, ktorým sa žalovaný voči žalobkyni domáhal vydania dedičstva po poručiteľke K. X.. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 14. júna 2019 č. k. 21C/204/2016-167 súd uložil žalovanej (v tomto konaní žalobkyni) povinnosť vydať žalobcovi (v tomto konaní žalovanému) nadobudnutý podiel na po poručiteľke K. X. o veľkosti X k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX pre katastrálne územie W., a to bytu č. XX a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel na pozemkoch o veľkosti XXXX/XXXXXX. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.07.2019. Do rozhodovania súdu o neodkladnom opatrení nebol žalovaný zapísaný na LV č. XXXX ako spoluvlastník nehnuteľností.

5.1. K charakteru neodkladného opatrenia súd uvádza, že neodkladné opatrenie možno v zmysle § 325 ods. 1 CSP nariadiť iba z dvoch dôvodov, a to z dôvodu, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, alebo z dôvodu, ak je obava z ohrozenia výkonu exekúcie. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žiada bezodkladne upraviť pomery medzi stranami, je existencia potreby úpravy pomerov medzi stranami a naliehavosť situácie vyžadujúca si ich úpravu, teda že bez okamžitej úpravy týchto pomerov prostredníctvom súdneho zásahu by bolo právo navrhovateľa neodkladného opatrenia ohrozené alebo porušené. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí mať na nariadení neodkladného opatrenia právny záujem. To znamená, že musí na základe právne významných skutočností (a nie napr. na základe morálnych záujmov) osvedčiť, že pomery medzi stranami si vyžadujú úpravu a že táto úprava je bezodkladne potrebná, t. j. že medzi stranami nastal taký stav vzťahov, ktorý neznesie odklad.

5.2. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je rovnako relevantné, či ním možno objektívne dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti neodkladného opatrenia) a či jeho právne účinky neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah tak, že by malo za následok reálne znemožnenie ochrany jej oprávnených záujmov (princíp proporcionality neodkladného opatrenia).

5.3. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa v zásade nevykonáva dokazovanie, ale súd o ňom rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania a bez výsluchu a vyjadrenia strán (porov. § 329 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (resp. pre účely nariadenia neodkladného opatrenia osvedčovací povinnosť) však aj v tomto type konania zaťažuje navrhovateľa (čl. 8 CSP). To znamená, že navrhovateľ je procesne povinný tvrdiť a osvedčiť, že sú splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, inak nemôže byť úspešný a jeho návrh bude súdom zamietnutý. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formalities, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvýš (vysoko) pravdepodobné (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 M Cdo 5/2012). Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

6.1. Každému vlastníkovi určitej veci podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky prináleží ochrana jeho vlastníckeho práva. Samotná ochrana vlastníckeho práva sa v súkromnom práve realizuje prostredníctvom vecnoprávných a obligačných žalôb vyplývajúcich z § 126 Občianskeho zákonníka. Toto zákonné ustanovenie predpokladá dva druhy vlastníckych žalôb, a to negatívnu žalobu (žaloba o držanie sa zásahov do vlastníckeho práva) a reinvidikačnú žalobu (žaloba o vydanie veci). Oba druhy žalôb majú odlišný samostatný skutkový základ určený podľa spôsobu rušenia, resp. zasahovania do výkonu vlastníckeho práva. To však nevylučuje, aby sa vlastník veci domáhal vydania veci a zároveň aj zdržania sa rušivých zásahov do výkonu vlastníckeho práva. Uvedeným spôsobom však možno vlastníkovi veci poskytnúť ochranu len vtedy, ak jeho vlastnícke právo bolo nadobudnuté v súlade so

zákonem, čo vychádza z ústavy garantovanou požiadavky, podľa ktorej majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom nepožíva ochranu. Netreba zároveň opomínať, že rovnaké práva ako vlastník má aj oprávnený držiteľ.

6.2. V danom prípade z listu vlastníctva č.XX vyplýva, že žalobkyňa je výlučným vlastníkom bytuXXXX) a ako jeho vlastníčka sa domáha uloženia zákazu užívania a povinnosti nevstupovať do bytu, a to zo strany žalovaného, ktorý tento byt dlhodobo (minimálne od roku 2014) užíva, čím podľa žalobkyne neoprávnene zasahuje do jej vlastníckeho práva. Výlučné vlastníctvo bytu žalobkyňou zapísané na liste vlastníctva je však relevantne spochybnené, a to právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 14. júna 2019 č. k. 21C/204/2016-167, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť vydať žalovanému nadobudnutý podiel na byte č. XXXXX o veľkosti 1 podielu. C. na uvedené nemožno na účely neodkladného opatrenia považovať výlučné vlastníctvo žalobkyne k bytu za osvedčené, a to aj napriek tomu, že je ako výlučná vlastníčka zapísaná na LV čXXW. pre katastrálne územie C.. Vlastnícke právo k bytu nadobudla na základe osvedčenia o dedičstve po poručiteľke K. X., avšak v konaní o vydanie dedičstva oprávnenému dedičovi - žalovanému jej bola právoplatným rozsudkom uložená povinnosť vydať podiel na byte práve žalovanému, voči ktorému sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha zákazu užívať a povinnosť nevstupovať do bytu. Pokiaľ teda žalobkyňa tvrdí, že žalovaný byt užíva neoprávnene, resp. v rozpore s dobrými mravmi, toto jej tvrdenie nie je osvedčené natoľko, aby bolo možné jej návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovieť, keďže užívanie bytu žalovaným nemožno bez ďalšieho dokazovania považovať za neoprávnené resp. rozporné s dobrými mravmi, a v prípade vyhovenia návrhu by bola poskytnutá ochrana len vlastníckemu právu žalobkyne.

7.1. Z koncepcie chápania neodkladného opatrenia ako prostriedku poskytnutia súdnej ochrany ohrozeného alebo porušeného práva vyplýva, že súdnu ochranu týmto spôsobom možno poskytnúť len tým právam, pri ktorých to samotná povaha práva (veci) pripúšťa. To znamená, že ak na poskytnutie súdnej ochrany ohrozenému alebo porušenému právu nestačí len osvedčenosť danosti práva a jeho ohrozenia/porušenia, nemožno takémuto právu poskytnúť ochranu formou neodkladného opatrenia. V danej situácii možno vec podľa názoru súdu vyriešiť len autoritatívnym rozhodnutím súdu, a to na základe podanej žaloby vo veci samej (o vypratanie nehnuteľnosti, ktorá v čase rozhodovania súdu podľa Registra podaná nebola).

7.3. Súd preto uzatvára, že žalobkyňou požadovanú ochranu jej vlastníckemu právu možno dosiahnuť len rozhodnutím súdu v konaní vo veci samej, nakoľko nestačí len osvedčenie jeho danosti, ale jeho danosť predovšetkým vzhľadom na rozhodnutie súdu v konaní o vydanie dedičstva musí mať súd preukázanú vykonaným dokazovaním. To znamená, že o zdržaní sa užívania tejto nehnuteľnosti môže súd rozhodnúť len po tom, ako vykonaným dokazovaním dospeje k záveru, že len žalobkyňa je oprávnená vec ako vlastník užívať, držať, nakladať s ňou a podobne, na základe čoho je žalovaný povinný vec vydať (vypratať) a zdržať sa jej užívania (napr. z dôvodu užívania nehnuteľnosti v rozpore s dobrými mravmi). V zmysle uvedeného teda vyplýva, že ochrany vlastníckeho práva proti tomu, kto (ne)oprávnene vec užíva, sa možno domáhať len na základe žaloby vo veci samej a nie na základe návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ak by totiž súd o danej veci rozhodol formou neodkladného opatrenia, poskytol by ochranu vlastníckemu právu žalobkyne bez toho, aby žalobkyňa potrebu ochrany práva, ako aj samotnú existenciu práva, musela preukázať, čím by na druhej strane odoprel žalovanému (ktorému sa má časť podielu na byte na základe právoplatného rozhodnutia vydať) právo na bránenie svojho práva na obydlie či vlastníckeho práva. Inak povedané, rozhodnutie súdu o zdržaní sa užívania nehnuteľností, predstavuje taký zásah do vlastníckeho práva, ako aj práva na obydlie, že iným postupom než prejednaním veci na pojednávaní a zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo a zároveň v ich vzájomnej súvislosti, k nemu nemožno dospieť.

8.1. Súd navyše dospel k záveru, že žalobkyňa ako navrhovateľka neodkladného opatrenia neosvedčila postačujúcim spôsobom existenciu potreby vyžadujúcej si bezodkladne upraviť pomery medzi ňou a žalovaným.

8.2. Z návrhu ako aj predložených listín vyplýva, že žalovaný v byte býva dlhodobo, nastahoval sa tam ešte za života matky žalobkyne a aj po jej smrti (2014) byt dlhodobo užíva. Súdu preto nie je zrejmé, z akého dôvodu je až v súčasnosti naplnená obava z bezprostredne hroziacej ujmy. Sama žalobkyňa v návrhu uviedla, že jej žalovaný dlhodobo neprispieva na úhrady spojené s užívaním bytu a neuhrádza preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv domu, aj keď byt užíva s priateľkou. Súd preto nemal za preukázanú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, keď rovnaký resp. obdobný stav pretrváva minimálne od roku 2014. Ak by daná vec vyžadovala bezodkladné poskytnutie súdnej ochrany, ako to

tvrdí žalobkyňa, mohla a mala žalobkyňa žiadať o nariadenie neodkladného opatrenia skôr (na LV č. XXXX je zapísaná ako vlastníčka od roku 2016, pričom žalovaný tam v tom čase už býval). Na uvedenom nič nemení ani to, že žalobkyňa chce byť užívať sama, či jej vyšší vek, na ktorý sa odvoláva.

8.3. Pokiaľ žalobkyňa argumentuje tým, že až v druhej polovici roka 2021 sa dozvedela o výške dlhu správcovi bytového domu a o hrozbe dobrovoľnej dražby, uvedená argumentácia vo vzťahu k opodstatnenosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neobstojí, pretože je to práve vlastník bytu, ktorý je povinný preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv domu a úhrady za plnenie spojené s užívaním bytu správcovi v zmysle § 10 zákona č. 182/1993 Z. z. hradíť, a to bez ohľadu na to, že byt reálne užíva tretia osoba (či už na základe nájomnej zmluvy alebo na základe iného titulu). Zároveň súd uvádza, že len žalobkyňa zapísaná na liste vlastníctva ako vlastníčka bytu je schopná odvrátiť hrozbu dobrovoľnej dražby bytu a to tým, že bude riadne uhrádzať preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv ako aj plnenia spojené s užívaním bytu.

8.4. Ani skutočnosť, že užívaním bytu žalovaným vzniká žalobkyni bližšie nešpecifikovaná škoda na majetku, neosvedčuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že jej škoda vzniká z dôvodu úhrad zálohových platieb spojených s užívaním bytu, na úhradu nedoplatku ktorých bola správcom bytového domu vyzvaná, súd opätovne zdôrazňuje, že 1/ platenie úhrad spojených s užívaním bytu je spojené práve s vlastníctvom nehnuteľnosti, pričom pre správcu bytového domu je právne relevantný v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. zápis na liste vlastníctva (kde je zapísaná výlučne žalovaná), a preto je aj ako vlastník povinná tieto úhrady platiť a 2/ vzhľadom na ich výšku možno ustáliť, že s poukazom na princíp proporcionality existuje zrejmy nepomer medzi výškou úhrad a právnymi účinkami nariadeného neodkladného opatrenia, ktorým by bol žalovaný neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah obmedzený. Nič však nebráni žalobkyni domáhať sa voči žalovanému či už náhrady škody (v prípade vzniku škody žalovaným) alebo vydania bezdôvodného obohatenia (ktorým sa žalovaný na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil tým, že byt bezplatne užíval, pričom žalovaná platila všetky platby viažuce sa k bytu).

8.5. Vzhľadom na uvedené nebola podľa názoru súdu zo strany žalobkyne osvedčená skutočnosť, že bez okamžitej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným prostredníctvom súdneho zásahu by bolo právo žalobkyne ohrozené alebo porušené. Nie je preto splnená podmienka nutnosti bezodkladnej úpravy pomerov medzi žalobkyňou a žalovaným ako základnej podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia.

9. Záverom sa súd považuje za potrebné vyjadriť k argumentácii žalobkyne týkajúcej sa pojmu násilie a k tvrdeniu, že žalovaný voči nej a ich majetku vystupuje násilne. Súd nerozporuje, že pojem násilie je nutné vykladať širšie ako fyzické násilie a je nutné pod ním vnímať aj rôzne formy násilia psychického, avšak žalobkyňa žiadnym spôsobom neosvedčila, že sa žalovaný voči nej správa násilne, resp. že by svojim konaním ohrozoval jej duševnú integritu. Samotné tvrdenie, že žalovaný zneužíva svoje postavenie syna, či brata nemožno považovať za postačujúce za účelom preukázania ohrozovania duševnej integrity žalobkyne, a to ani spolu s tvrdeniami o správaní sa žalovaného voči jej matke (v rokoch 2011, 2012). Žalobkyňa v návrhu navyše sama uviedla, že sa so žalovaným nevie osobne stretnúť a žije so svojim druhým synom vo Viedni, a preto má súd za to, že nemôže byť naplnený ani dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP (na tento dôvod žalobkyňa v návrhu osobitne neodkazovala, avšak vzhľadom na znenie petitu navrhovaného neodkladného opatrenia sa ním súd zaoberal).

10. S dôrazom na skutočnosť, že povaha práva, ktorého ochrany sa žalobkyňa domáha voči žalovanému, nepripúšťa, aby sa mu ochrana poskytla formou neodkladného opatrenia a zároveň nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov, súd návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

11. O nároku na náhradu trov konania o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu v tomto konaní, nárok podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s čl. 17 CSP nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava III. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.